

Det fremgår heraf, at støtte til hjælpemidler ydes til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når hjælpemidlet enten i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet eller er nødvendigt for, at den pågældende kan uøve et erhverv, jf. § 97 og bekendtgørelsens § 1.

Til den samme personkreds og under samme tildelingskriterier kan der ydes støtte til forbrugsgoder i form af produkter, som er fremstillet og forhandles bredt med henblik på sædvanligt forbrug med den almindelige befolkning som målgruppe, jf. § 98 og bekendtgørelsens § 1.

For ordblindes vedkommende vil ansøgning om hjælp til computer typisk skulle vurderes efter forbrugsgodereglene, da computere ikke fremstilles specielt med henblik på at afhjælpe en nedsat funktionsevne, men dog i en række tilfælde kan udgøre den kompensation, den enkelte person konkret har brug for.

I Socialministeriets Vejledning af 5. marts 1998 om støtte til hjælpemidler, biler, boligindretning m.v., kapitlerne 5 - 8, beskrives indholdet af reglerne om tildeling af hjælpemidler nærmere.

Her er det bl.a. anført, at en ansøgning om støtte efter servicelovens §§ 97 og 98 skal træffes på grundlag af en samlet og konkret vurdering af ansøgerens situation. I denne vurdering indgår mange aspekter, herunder ansøgers nedsatte funktionsevne, fritidsaktiviteter, erhverv og skole- og klubtilbud. Det er den nedsatte funktionsevne og hjælpemidlets mulighed for at afhjælpe denne i relation til den daglige tilværelse i hjemmet eller i relation til udøvelsen af et erhverv, der indgår i vurderingen.

Der findes ikke i sociallovgivningen specielle retningslinier for tildelingen af hjælpemidler til ordblinde.

I den sociale lovgivning kan behovet for at kompensere for følgerne af ordblindhed således tilgodeses både gennem lov om aktiv social politik og gennem lov om social service, og jeg mener, at det med disse regler er muligt at sikre, at også de problemer ordblind har på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet kan afhjælpes.

Spm. nr. S 1508

Til justitsministeren (17/3 99) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at forældelsesfristen for incestkriminalitet forlænges, således at den nugældende frist på 10 år eksempelvis først starter den dag, barnet fylder 18 år?«

Begrundelse

Forældelsesfristen er i dag 10 år. Man kan sagtens forestille sig en situation, hvor et femårigt barn gennem en periode er blevet forulempet, og hvor denne sag allerede er forældet ved barnets 15. år. På dette tidspunkt bor barnet måske stadig hjemme og er stadig under indflydelse af sin forulemper. Spørgeren finder det helt urimeligt, at sådanne sager forældes efter 10 år, og spørgeren mener, at den 10-årige frist først bør starte den dag, barnet fylder 18 år og dermed er myndig.

Svar (23/3 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Fra pressen har jeg forstået, at Børnerådet vil komme med et forslag om at ændre forældelsesfristen i incestsager.

Jeg har endnu ikke set Børnerådets konkrete forslag, men som spørgeren sikkert har set, har jeg udtalt til pressen, at jeg er åben over for at overveje forslaget.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at spørgsmålet om forældelse af strafansvar i sager om seksuelt misbrug af børn vil blive drøftet med de andre nordiske lande i den embedsmandsgruppe, hvor de nordiske justitsministerier mødes for at drøfte strafferetsspørgsmål. Denne drøftelse skal bl.a. ses i lyset af, at der i de nordiske lande i vidt omfang er ens regler om forældelse.